

STEUN VOOR EEN GEZIN IN DE BUURT

‘MAMA, WANNEER KOMT CHARISSA WEER?’

Jedidja Reijnen (36) is sinds twee jaar steunmoeder van Charissa (10). Elke vrijdagmiddag komt Charissa twee uurtjes spelen, om de week eet ze mee. “In het begin dacht ik: we moeten iets speciaals gaan doen, maar dat hoeft helemaal niet.”

De basis voor een fijne kindertijd en een goed toekomstperspectief is een gezellig thuis, met gezonde zorg en aandacht voor ieder kind. Maar soms lukt het ouders niet om zo'n situatie voor hun kinderen te creëren. Bijvoorbeeld omdat een van de ouders is weggefallen of ziek is. De combinatie van het runnen van een huishouden en buitenshuis werken kan dan een te grote belasting zijn en tot stress en zorgen leiden.

Om hulp vragen is best lastig, zeker als een familie- of vriendennetwerk ontbreekt. Hoe mooi is het als een gezin dan een steuntje krijgt van een ander gezin, zodat er weer lucht komt en het gewone leven weer door kan gaan. Zo benaderde Iris Avezaat (36) stichting Buurtgezinnen voor een speelplek voor haar dochter Charissa. Die kwamen al snel uit bij Jedidja, haar man Robbin (39) en hun zonen Filip (6) en Rémi (2,5), die vlakbij bleken te wonen. “Charissa is een leuke, enthousiaste en lieve meid, die net wat extra aandacht vraagt en nodig heeft,” vertelt Jedidja. “Ze zit op het speciaal onderwijs en heeft een taalontwikkelingsstoornis, waardoor ze zich niet altijd goed kan uiten, tot grote frustratie van haarzelf. Iris is alleenstaande moeder en kan haar niet alle aandacht geven die ze nodig heeft. Bovendien wil ze er ook voor haar oudere zoon zijn. Dat Charissa nu een middag in de week bij ons komt spelen, geeft haar net wat extra ruimte en rust.”

Waardevol

De zorg voor jongeren is Jedidja en Robbin niet vreemd. “We vinden het belangrijk om naast ons werk ook ruimte te houden voor extra zorg als ‘goede buur’. Omdat wij weten hoe waardevol dat kan zijn, niet alleen voor de ander, maar ook voor

ons als gezin. Zo woonden we ruim zeven jaar in een huis samen met jongeren tussen de zestien en achttien jaar. Wij waren als stel de kernbewoners van het huis, een prachtig pand in Utrecht. We vinden het mooi om ons leven samen te delen met anderen. Het is superverrijkend om buiten je bubbel mensen te ontmoeten.”

Elkaar helpen

Jedidja werkt als gedragswetenschapper bij het Centrum voor Jeugd & Gezin bij de gemeente. “Bij ons komen mensen die hulp nodig hebben met vragen op het gebied van AD(H)D, dyslexie, zindelijkheid, slaap- of eetproblemen, zoals een driejarige die gestopt is met eten. Maar ook ernstige zaken over veiligheid, zoals huiselijk geweld of een vijftienjarige die zelfmoord wil plegen.”

Jedidja was net begonnen aan haar baan bij de gemeente toen ze in verwachting van haar eerste kind bleek te zijn. “Dat ik nu zelf door dat proces van zwanger zijn en moeder worden heen ging, vond ik heel positief. Je gaat steeds meer invoelen hoe het voor mensen is om een gezin te hebben met alle ups, maar ook de downs. Zo was ik in het begin ook heel onzeker en vroeg ik me af: doe ik het wel goed? Terwijl ik genoeg kennis had om uit te putten, kwam ik mezelf toch aardig tegen. Ik dacht ook dat ik geduldig was, maar dat bleek niet het geval... Toen Filip met negen maanden nog steeds weinig sliep, riepen we de hulp van een collega in. Ik voelde me kwetsbaar aan de andere kant van het bureau, maar het was ook heel verhelderend. Met elkaar maakten we een plan en daar hielden we ons aan. Na drie weken sliep ons zoontje van zeven uur 's avonds tot zeven uur 's ochtends door!”

Nabuurschap

Toen Filip bijna vier jaar was, wandelde Jedidja door het dorp toen ze een poster zag hangen waarop stond: ‘Buurtgezin gezocht’. “Toen dacht ik: hé, dat

‘DAT CHARISSA EEN MIDDAG IN DE WEEK
BIJ ONS KOMT, **GEEFT HAAR MOEDER
WAT EXTRA RUIMTE EN RUST**’

‘Het is superverrijkend
om **buiten je eigen
bubbel mensen
te ontmoeten**’

‘WE VINDEN HET MOOI OM ONS LEVEN SAMEN TE DELEN MET ANDEREN’

lijkt me wel wat. Robbin en ik hadden ook al eens gesproken over een pleegkind, maar dat leek ons passender als onze kinderen wat ouder zouden zijn. Het concept dat je als burens elkaar helpt, spreekt ons erg aan, het is een vorm van nabuurschap. We hebben eerst samen op de website van Buurtgezinnen gekeken en ons toen ingeschreven. We gaven ons op als steungezin en hadden geen idee hoe snel het zou gaan. Ik had Rémi net gekregen en had ook nog verlof.”

Al snel kwam de coördinator van Buurtgezinnen langs. “Eefje kwam bij ons op bezoek om kennis te maken en om ons als gezin te leren kennen. Ze vroeg ook hoeveel tijd wij als gezin te bieden hadden en of we voorkeur hadden voor een meisje of een jongen en een bepaalde leeftijd. We kwamen uit op een middag in de week. Leeftijd en geslacht maakten ons niet uit.”

Charissa bleek een goede match met het gezin. Elke vrijdagmiddag komt ze twee uur spelen en om de week eet ze mee. “Charissa is heel enthousiast in alles wat ze doet en is daardoor best aanwezig. In haar spel is ze niet heel flexibel, waardoor er gemakkelijker een conflict ontstaat. Dat botst vaak met haar broer. Wij gingen als gezin eerst bij Charissa thuis kennismaken. Daarna spraken we een paar keer bij ons thuis af om aan elkaar te wennen. Het klikte wel direct met haar, al was ze in het begin nog wat stil. Maar al snel ging ze lekker haar gang en dook ze de speelgoedhoek in. Mijn oudste moest in het begin wel wennen: ‘Mama, wat doet dat meisje hier? Ik wil niet dat ze speelt met mijn speelgoed.’ Wij hebben toen benadrukt dat hij niets met haar hoefde te doen en zeiden: ‘Papa en mama hebben ervoor gekozen om op Charissa te passen. Ze mag ook met ons speelgoed spelen. Samen spelen is ook leuk.’ En al snel kwam hij met de vraag: ‘Wanneer komt Charissa weer?’”

Vertrouwensband

“In de loop der tijd ontstond er vanzelf een hechte band, dat ging heel natuurlijk. In het begin dacht ik

dat we steeds iets bijzonders moesten doen, maar dat bleek helemaal niet nodig. Als de kinderen lekker spelen, kan ik ook mijn eigen ding doen. Het is allemaal heel laagdrempelig – Charissa draait gewoon mee in ons gezin. Soms ondernemen we een uitje en om de week blijft ze eten. Charissa komt ook bij ons in de vakantie en dan gaan we naar de speeltuin of een zwembad. Het bosbad is haar favoriete uitje.

Charissa is ook heel verzorgend naar onze kleine toe. Ze let goed op en waarschuwt mij wanneer er iets met Remi is. Bij ons is zij de oudste en die rol pakt ze graag. Ook houdt ze van koken en vindt ze het leuk mij daarmee te helpen. Daarbij is ze heel nieuwsgierig en vraagt ze veel, dat vind ik leuk aan haar. Je ziet dat ze opbloeit als ze bij ons komt. Even in een andere omgeving of bij een ander gezin zijn is voor kinderen vaak heel verrijkend. Het voelt inmiddels vertrouwd om Charissa bij ons thuis te hebben, het geeft haar rust en haar ouders ook.”

Charissa loopt achter in haar taalontwikkeling, waardoor ze soms de verkeerde woorden voor iets gebruikt en woorden ‘switcht’. “Dan zegt ze bijvoorbeeld wortel, terwijl ze komkommer bedoelt. Ze heeft ook moeite met articuleren en het onder woorden brengen van wat ze voelt. Dat maakt ook dat ze soms heftig reageert als plannen onverwacht veranderen. Zoals laatst, toen ik spontaan voorstelde om een ijsje te gaan halen, terwijl zij net een spelletje wilde gaan doen. Ik moet haar echt de tijd geven om te wennen aan een idee. Maar zo leren wij ook weer van elkaar. Door ontspannen en natuurlijk met haar om te gaan, merk ik dat zij zich op haar gemak voelt en helemaal zichzelf kan zijn.”

Family time

Jedidja woont samen met haar gezin en ouders in een oud restaurantpand, dat ze gezamenlijk

verbouwd hebben – ook dat is een vorm van samen leven en zorgen voor elkaar. Ze hebben een gezamenlijke tuin en een deelhondje. “Charissa is inmiddels ook dol op opa en oma en op ons hondje Toby, waarmee ze graag in de tuin speelt. Ze gaat heel zorgzaam en natuurlijk met hem om.

Zo is Charissa in twee jaar tijd echt een onderdeel van onze hele familie geworden. Hopelijk blijft ze nog lang bij ons thuis komen, zolang het voor beide partijen goed voelt. Voorlopig vinden wij het allemaal heel gezellig en verrijkt Charissa ons leven. En ik vind het heerlijk om tussen alle mannen ook een meisje over de vloer te hebben om samen lekker te kunnen kletsen en tutten.”

BUURTGEZINNEN

Kinderen opvoeden is mooi, maar kan soms veel van je vragen. Gelukkig hoeft je het niet alleen te doen. Stichting Buurtgezinnen koppelt gezinnen die steun kunnen gebruiken aan stabiele gezinnen in de buurt. Deze steungezinnen bieden een luisterend oor, praktische hulp of vangen af en toe de kinderen op. Zo krijgen ouders wat ruimte en komen ze op adem, terwijl de kinderen genieten van extra aandacht in een warm gezin. Het motto van Buurtgezinnen is simpel: opvoeden doen we samen. Door elkaar te helpen, kunnen kinderen thuis blijven opgroeien. Stichting Buurtgezinnen is in meer dan 140 gemeenten actief. Meer weten? Ga naar buurtgezinnen.nl voor meer informatie.

DE WEEK VAN... CHERRY-ANN PERSON

CHERRY-ANN PERSON (37) IS BEKEND VAN DE VIDEO LAND-SERIE THE REAL HOUSEWIVES OF AMSTERDAM. ZE IS VASTGOEDINVESTEERDER ÉN FOUNDER VAN BACK BUDDY: EEN HOOFD- EN RUGBESCHERMER VOOR BABY'S. SAMEN MET ZAKENMAN ROLAND KAHN HEEFT ZE DOCHTERTJE JAYLA (2), DAT ZE KREEG DANKZIJ IVF.

DINSDAG

“Na een heerlijke vakantie sprong thuis onze hond Gaia letterlijk tegen ons op van blijdschap. Het blijft lastig om haar achter te laten bij de oppas, dus ik was extra blij dat we maar kort weg waren.”

VRIJDAG

“Jayla en ik maakten een wandeling door de buurt. Ze stond erop haar spijkerjasje van de hippiemarkt om Ibiza aan te trekken – mét franjes natuurlijk.”

MAANDAG

“We zitten op het magische eiland Ibiza. Terwijl de zon opkwam, trok ik mijn sportkleding aan voor een fijne work-out in de frisse buitenlucht. Met uitzicht op zee is zelfs stretchen een feestje!”

WOENSDAG

“Back to business! Voor een fotoshoot van mijn babymerk BackBuddy stond ik in de studio tussen moodboards, sample-knuffels en stapels inspiratie. Zó leuk om mijn visie tot leven te zien komen.”

DONDERDAG

“Roland en ik gingen naar het concert van Lionel Richie! We zijn allebei dol op livemuziek en dit was bucketlist-materiaal. Meebrullen met ‘All Night Long’ en ‘Hello’ – ik voelde me weer even achttien.”

ZONDAG

“Na zo’n volle week is het tijd om op te laden. Selfcare Sunday betekent voor mij: een badjas, een gezichtsmasker, een boek en even niets hoeven. En misschien wat chocolade erbij...”

ZATERDAG

“Onze tuinkas – my happy place – staat vol paksoi, sla, tomaten, aubergine... Jayla vindt het geweldig om mee te helpen. En ik word oprecht gelukkig van koken met ingrediënten die we zelf hebben gekweekt.”